

Den syvende far i huset

Det var en gang en mann som var ute å ferdes. Så kom han langt om lenge til en stor og vakker gård. Det var en herregård så gild at den gjerne kunne ha vært et lite slott.

«Her skal det bli godt å få hvile ut», sa han ved seg selv da han kom innenfor grinden. Tett ved stod en gammel mann med grått hår og skjegg, og hogg ved. «God kveld, far», sa ferdesmannen. «Kan jeg få lånt hus i natt?»

«Jeg er ikke far i huset», sa gamlingen. «Gå inn i kjøkkenet og snakk til far min!»

Ferdesmannen gikk inn i kjøkkenet. Der traff han en mann som var enda eldre, og han lå på kne fremfor peisen og blåste på varmen.

«God kveld, far, får jeg lånt hus i natt?» sa ferdesmannen.

«Jeg er ikke far i huset», sa den gamle. «Men gå inn og snakk til far min, han sitter ved bordet i stua.»

Så gikk ferdesmannen inn i stua og snakket til den som satt ved bordet. Han var enda meget eldre enn begge de andre, og han satt og hakket tenner, ristet og skalv, og leste i en stor bok, nesten som et lite barn.

«God kveld, far, vil De låne meg hus i natt?» sa mannen.

«Jeg er ikke far i huset, men snakk til far min, han som sitter i benken», sa mannen som satt ved bordet og hakket tenner og ristet og skalv.

Så gikk ferdesmannen til han som satt i benken. Og han holdt på og skulle få seg en pipe tobakk, men han var så sammenkrøpen og ristet slik på hendene at han nesten ikke kunne holde på pipa.

«God kveld, far», sa ferdesmannen igjen. «Kan jeg få lånt hus i natt?»

«Jeg er ikke far i huset», svarte den gamle sammenkrøpne kallen, «men snakk til far min, som ligger i senga.»

Ferdesmannen gikk til senga, og der lå en gammel, gammel kall, som det ikke var noe annet levende å se på enn et par store øyne.

«God kveld, far, kan jeg få lånt hus i natt?» sa ferdesmannen.

«Jeg er ikke far i huset, men snakke til far min, som ligger i vogga», sa kallen med de store øynene.

Ja, ferdesmannen gikk til vogga. Der lå en eldgammel kall, så sammenkrøpen at han ikke var større enn et spedbarn, og han kunne ikke skjønne at det var liv på annet enn at det lå i halsen på ham imellom.

«God kveld, far, kan jeg få lånt hus i natt?» sa mannen.

Det varte lenge før han fikk svar, og enda lenger før kallen ble ferdig med det. Han sa, han som de andre, at han var ikke far i huset, «men snakk til far min, han henger i hornet

på veggen.»

Ferdesmannen glante oppover veggene, og til sist fikk han øye på hornet også. Men da han så etter han som hang i det, var han ikke annerledes å se til enn et fal som hadde lignelse av et menneskeansikt.

Da ble han så redd at han skrek høyt: «God kveld, far! Vil De låne meg hus i natt?»

Det pep oppe i hornet som en liten kjøttmeis, og det var ikke mer enn så han kunne skjønne at det skulle være det samme som: «Ja, barnet mitt!»

Og nå kom det inn et bord som var dekket med de kosteligste retter og med øl og med brennevin, og da han hadde spist og drukket, kom det inn en god seng med reinkalvstepper, og ferdesmannen var nokså glad fordi han langt om lenge hadde funnet den rette far i huset.

Ordforklaringer

- **gild:** flott, staselig
- **kall:** en eldre mann
- **fal:** hvit eller lys aske. I overført betydning; å være blek, et gjenferd

Lastet fra:

EventyrForAlle.no

Norsk folkeeventyr fra samlingene til Peter Christen Asbjørnsen (1812-1885), Jørgen Moe (1813-1882) og Moltke Moe (1859-1913). (Offentlig eiendom - public domain)

Kilde: [Eventyr, 1928 \(no.wikisource.org\)](http://Eventyr, 1928 (no.wikisource.org)) (Offentlig eiendom - public domain)

Teksten er redigert av Karl-Robert Rønning.

Dette verket er lisensiert under følgende Creative Commons lisens: Navngivelse-DelPåSammeVilkår 4.0 Internasjonal. For å se en kopi av denne lisensen, besøk <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>.

Illustratør: Erik Werenskiold (1855-1938)

Kilde: [Norske Folke- og Huldre-Eventyr i Udvalg, 1930 \(nb.no\)](http://Norske Folke- og Huldre-Eventyr i Udvalg, 1930 (nb.no))

Dette arbeidet er fri for kjente opphavsrettsrestriksjoner.